

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/105/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200242
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200242.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky R. S., bytom v E., Z. ul. č. XXXX/XX, proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. mája 2012, č.k. 25Sd/86/2012-19, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 31. mája 2012, č.k. 25Sd/86/2012-19, p o t v r d z u j e .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 31. mája 2012, č.k. 25Sd/86/2012-19, odmietol opravný prostriedok navrhovateľky, podaný proti rozhodnutiu odporkyne z 25. júla 2006, číslo XXX XXX XXXX a potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 7. februára 2012, číslo XXX XXX XXXX X. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že zvýšenie starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia získané po priznaní starobného dôchodku bude možné poskytnúť až po zániku dôchodkového poistenia navrhovateľky. Krajský súd považoval za preukázané, že navrhovateľka je prihlásená do dôchodkového poistenia v pobočke Sociálnej poisťovne Čadca od 1. januára 2011 u zamestnávateľa - Mesto Čadca, Námestie Slobody 30, Čadca, ako zamestnankyňa s pravidelným príjmom. Navrhovateľkina činnosť na mestskom úrade zakladá právo na príjem, čo navrhovateľka nepopiera (či už pravidelný alebo nepravidelný), a preto v súlade s § 4 zákona o sociálnom poistení sa považuje za zamestnanca a dôchodkovo poistenú osobu. Z uvedených dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zo 7. februára 2012, číslo XXX XXX XXXX X potvrdil ako vecne správne. Opravný prostriedok navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne z 25. júla 2006, číslo XXX XXX XXXX, ktorým bol navrhovateľke priznaný starobný dôchodok, krajský súd odmietol ako oneskorene

podaný.

Rozsudok krajského súdu napadla včas podaným odvolaním navrhovateľka. Namietala, že už v pôvodnom rozhodnutí z 25. júla 2006 číslo XXX XXX XXXX X bol jej starobný dôchodok zle vypočítaný. Nesúhlasila tiež s rozhodnutím odporkyne, podľa ktorého jej nemožno prepočítať starobný dôchodok od 30. marca 2005 do 30. novembra 2011, lebo hoci je poslankyňa Mestského zastupiteľstva v Čadci, nie je zamestnankyňou mestského úradu, platí len odvody a nemá žiadne výhody zamestnanca. Nepodpisovala žiadnu zamestnaneckú, pracovnú, ani inú dohodu, skladala len sľub, a preto jej mal byť dôchodok prepočítaný od 30. marca 2005 do 30. novembra 2011, kedy definitívne ukončila prácu zdravotnej sestry.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) ak poistenec bol dôchodkovo poistený po splnení podmienok nároku na starobný dôchodok a poberal tento dôchodok alebo jeho časť, suma starobného dôchodku odo dňa nasledujúceho po zániku dôchodkového poistenia sa určí tak, že k sume starobného dôchodku vyplácaného ku dňu zániku dôchodkového poistenia sa pripočíta suma určená ako súčin súčtu jednej polovice osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku alebo jeho časti a aktuálnej dôchodkovej hodnoty platnej ku dňu nasledujúcemu po zániku dôchodkového poistenia.

Podľa § 219 ods. 1 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody

Úlohou súdu v tomto konaní bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia zo 7. februára 2012, číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa v súlade s § 66 ods. 3 zákona o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľky zo 14. decembra 2011 o zvýšenie starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia po vzniku nároku na dôchodok v čase od 30. marca 2005 do 30. novembra 2011, získaného u zamestnávateľa Kysucká nemocnica s poliklinikou Čadca.

Predovšetkým odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi krajského súdu a tieto dôvody si osvojil ako svoje vlastné. Preto podľa § 219 ods. 1, 2 prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľka nepodala opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne z 25. júla 2006, číslo XXX XXX XXXX, ktorým bol navrhovateľke priznaný starobný dôchodok, v zákonnej 30-dňovej lehote (§ 250m ods. 2 OSP), a preto prvostupňový súd v súlade so zákonom opravný prostriedok odmietol (§ 250p OSP). Uvedené rozhodnutie odporkyne obsahuje správne právne poučenie o práve podať návrh na jeho preskúmanie súdom, a preto sa preskúmaním jeho vecnej správnosti súdy už nemohli zaoberať.

Pokiaľ navrhovateľka žiadala preskúmať rozhodnutie zo 7. februára 2012, číslo XXX XXX XXXX X, v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa už krajský súd nebol vysporiadal.

Možno len pripomenúť, že navrhovateľke v zmysle § 66 ods. 3 zákona o sociálnom poistení vznikne nárok na zvýšenie starobného dôchodku o dobu dôchodkového poistenia po splnení podmienok nároku na starobný dôchodok až odo dňa nasledujúceho po zániku dôchodkového poistenia.

V zmysle § 3 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení sa za zárobkovú činnosť považuje činnosť vyplývajúca z právneho vzťahu, ktorý zakladá právo na príjem zo závislej činnosti podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dani z príjmov“), konkrétne § 5 ods. 1 písm. a) až h), ods. 2 a 3, na ktoré odkazuje zákon o sociálnom poistení. Podľa uvedených ustanovení zákona o dani z príjmov medzi príjmy zo závislej činnosti patria aj odmeny za výkon funkcie v štátnych orgánoch, v orgánoch územnej samosprávy a v orgánoch iných právnických osôb alebo spoločenstiev (§ 5 ods. 1 písm. d/ zákona o dani z príjmov). Následne z § 4 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že za zamestnanca na účely dôchodkového poistenia sa považuje každá fyzická osoba v právnom vzťahu, ktorý jej zakladá buď právo na pravidelný mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3 (§ 4 ods. 1 zákona o sociálnom poistení), alebo jej zakladá právo na nepravidelný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 a 3 (§ 4 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

Navrhovateľka vykonávala funkciu poslankyne od 1. januára 2011 a podľa potvrdenia Mestského úradu Čadca z 10. apríla 2012, číslo 10/4/2012 poberala pravidelnú mesačnú odmenu, teda v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, bola v právnom vzťahu, ktorý jej zakladal právo na pravidelný mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení (a teda právo na príjem zo závislej činnosti, medzi ktorý patria aj odmeny za výkon funkcie), a preto pre účely dôchodkového poistenia podľa § 4 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je považovaná za zamestnanca. Podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení je zamestnanec uvedený v § 4 ods. 1 a 2 povinne dôchodkovo poistený, a teda navrhovateľke dôchodkové poistenie nezaniklo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý považoval rozhodnutie odporkyne za zodpovedajúce zákonu. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný